

Η εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου στο προσκύνημα της Μεγάλης Παναγίας

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Το προσφάτως αναπαλαιωμένο και ανακαινισμένο Θεομητορικό Προσκύνημα της Μεγάλης Παναγίας επισκέφθηκε, στις 2 Φεβρουαρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος και προέστη του Όρθρου και της Πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας για τη μεγάλη Δεσποτοθεομητορική εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου, πλαισιούμενος από τους Παν. Αρχιμ. π. Δωρόθεο Ζέρβα, Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως, π. Αλέξιο Μαράκη, π. Κύριλλο Τσερεβελάκη και π. Νικόλαο Τσολούφη τον και

δραστήριο Εφημέριο του Ιερού Προσκυνήματος.

Ο ιστορικός Ναός επληρώθη από τους Μεγαλοπαναγιώτες κυρίως αλλά και άλλους προσκυνητές με επικεφαλής τον Αντιδήμαρχο κ. Κωνσταντίνο Πασχάλη, τον Πρόεδρο της Μ. Παναγίας κ. Δημήτριο Λεμονή κ.ά.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του μιλώντας για την Εορτή της Υπαπαντής και τον Πρεσβύτερο Συμεών που αξιώθηκε να κρατήσει στα χέρια του τον Θεό τον ίδιο, στάθηκε ιδιαίτερα σε τέσσερα σημεία που χαρακτηρίζουν τη σημερινή Εορτή τόσο ιστορικά, όσο και θεολογικά.

Πρώτα απ' όλα ετόνισε ότι η Εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου χαρακτηρίζεται ως Δεσποτοθεομητορική Εορτή, τόσο γιατί γιορτάζει το πρόσωπο του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος Ιησού Χριστού, όσο και γιατί τιμάται το Πρόσωπο της Θεοτόκου που Τον εισήγαγε στον Νομικό Ναό. Διευκρίνισε ο Επίσκοπος ότι μέχρι το 542 μ.Χ. η Εορτή της Υπαπαντής ετιμάτο στις 14 Φεβρουαρίου κάθε έτους. Όμως ο Αυτοκράτορας Ιουστινιανός, υπογραμμίζοντας ιδιαιτέρως ότι η Υπαπαντή είναι Δεσποτική Εορτή, τιμώντας τον Κύριο, όρισε να εορτάζεται αυτή στις 2 Φεβρουαρίου, αφού η Εκκλησία ξεχώρισε τις Εορτές της Γεννήσεως του Κυρίου και των Θεοφανείων που εορτάζονταν από κοινού ως Θεία Επιφάνεια.

Ο ομιλητής επίσης τόνισε ότι η Θεοτόκος Μητέρα του Κυρίου μας και ο Μνήστωρ Ιωσήφ, τηρώντας απόλυτα τον Ιουδαϊκό Νόμο, προσέφεραν και οδήγησαν τον Ιησού την τεσσαρακοστή ημέρα από της Γεννήσεώς Του στον Νομικό Ναό, ακολουθώντας κατά πάντα τις Εντολές του Μωσαϊκού Νόμου. Άραγε η Εκκλησία σήμερα τονίζει ιδιαιτέρως την ομολογία του Κυρίου μας, που είπε: «Μη νομίσητε ότι ήλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ήλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.», δηλαδή, τόνισε ο Κύριος σε όλους μας: «Μη νομίσετε ότι ήλθα να καταλύσω τον νόμο του Μωϋσέως ή την διδασκαλία των Προφητών. Δεν ήλθα να καταλύσω αυτά, αλλά να τα τηρήσω, να τα εκπληρώσω και να τα ολοκληρώσω.»! (Ματθ. ε' 17). Κατά τη σημερινή Εορτή, λοιπόν, τονίζεται η εκ μέρους του Κυρίου απόλυτος τήρηση του Ιουδαϊκού Νόμου και των Προφητειών Αυτού, περί του Κυρίου μας, δηλαδή περί του Μεσσία.

Η εκ μέρους του Πρεσβύτου Συμεών παράκληση προς τον Θεό Πατέρα ότι από αυτή την στιγμή μπορεί να τον συνάξει κοντά Του, να γνωρίσει δηλαδή θάνατο, διότι «...ότι είδον σήμερον το σωτήριόν σου, ο ητοίμασας κατά πρόσωπον πάντων

των Λαών... και δόξαν Λαού Σου Ισραήλ», δηλαδή, «...από σήμερα μπορείς να καλέσεις κοντά Σου τον δούλο Σου Κύριε, γιατί είδα και πήρα στην αγκαλιά μου Αυτόν που ετοίμασες για να προσφέρει τη σωτηρία σε όλους τους Λαούς και να δοξάσει τον λαό Σου τον Ισραήλ.»! Αυτόν που το Άγιο Πνεύμα υποσχέθηκε ότι θα κρατήσει στην αγκαλιά του ο Συμεών, δηλαδή τον Σαρκωθέντα Υιό και Λόγο του Θεού, Αυτόν αποκαλεί ο Συμεών Σωτήρα του ανθρώπου. Έχουμε δηλαδή ομολογία από μέρους του Προφήτου Συμεών, αλλά και της Προφήτιδος Άννης, ότι ο Υιός της Μαρίας και Αειπαρθένου είναι συνάμα ο Υιός και Λόγος του Θεού! Πρόκειται περί της αναγνωρίσεως κατά την Υπαπαντή του Κυρίου της Θεανθρωπότητας του Χριστού μας! Και,

Η ημέρα της Υπαπαντής του Κυρίου τονίζει την υπακοή της Θεοτόκου και Πανάγνου Μαρίας στο προαιώνιο Θέλημα, δηλαδή τη Βουλή του Θεού για τη Σωτηρία του Κόσμου.

Η Υπαπαντή, λοιπόν, του Κυρίου δηλώνει τη συνάντηση και προϋπάντηση του Κυρίου από τον Πρεσβύτεν Συμεών και την Προφήτιδα Άννα, αλλά και τη δυνατότητα κάθε ανθρώπου να συναντήσει και να δεχθεί στην αγκάλη του ή να απορρίψει το Σωτήριο του Θεού!

